

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Militarismens Fallit

Citation: Larsen, Karl: "Militarismens Fallit", i Larsen, Karl: *Militarismens Fallit*, Nyt Nordisk Forlag, 1919, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_18-shoot-idm139929085932240/facsimile.pdf (tilgået 28. oktober 2021)

Anvendt udgave: Militarismens Fallit

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Ikke, at Tyskland ikke skulde være knust. Det er Tyskland grundigere end noget Land siden Carthagos Dage, og kun overbetænkelige — eller fintfølede — Sjæle her i Danmark turde mene nu at burde holde deres Glædesudbrud herover tilbage? Den saarede Løve vil ikke kunne lange ud efter noget Æselsspark, saa lidt som den har Sans for værdige Menneskers Deltagelse; den er bleven ramt i baade Rygrad og Hjerne og skriger mod Himlen i Smerte, Skuffelse og Harme, medens den flænses med Klærne i sine egne Saar.

Men, om det, at Tyskland er slaet lam for lange Tider, er saa ovenud gunstigt for Verden og særligt for de smaa Nationer indenfor Verden, er et Spørgsmaal, der allerede er begyndt at nage en Smule. Havde Tyskerne egentlig ikke været et svært konkurrencedygtigt Folk, som det var godt at have med ved Bestemmelsen af Priserne paa Raastoffer, Forbrugsartikler, færdige Varer o. s. fr.? Var det saa heldigt, at disse Priser nu vilde blive fastslaaede uden Tyskernes Medvirkning, først og fremmest under Hensyn til de mægtige Storfolks Interesser, der havde besejret Germanerne, og som kunde skabe knugende Monopoler? Havde ikke ogsaa et købedygtigt Tyskland været en bedre Kunde for mange Smaalandes Eksport end det forarmede Land, man nu længe fik at regne med?

Og var til syvende og sidst denne frygtelige Militarismens Lindorm, der skulde have ruget over

Folkenes baade materielle og aandelige Skatte, virkelig dræbt ved, at *tysk* Militær laa under for andet Militærs Overmagt og først og fremmest for bristende militær Aand indenfor dets egen Front og Hjemmefront, medens Modstandernes holdt?

Var Militarisme overhovedet et specielt tysk Produkt, der vilde svinde ud af Tilværelsen med »Antimilitarismen«s voksende Indflydelse indenfor det tyske Samfund? Kunde det ikke gaa med denne forbistrede Militarisme som med Nissen, der hoppede ned i Tønden og flyttede med til en anden Lejlighed, f. Eks. over paa den anden Side af Vogeserne?

Og var, naar det kom til Stykket, Militarisme i det hele taget noget saa forfærdeligt, naar man saa hen til den Samfundsordning, der nu bestræbte sig for over Militarismens Lig at tage den hele Verden i Besiddelse, fra Rusland over Tyskland og videre — ved Hjælp af ganske det samme Jern og Blod, der havde været et af Militarismens Tegn.

Et af Militarismens Tegn? Blandt flere? Var der flere? Og hvad var de andre for nogle?

Hvad betød ind i sin inderste Kærne denne Militarisme, der netop gennem *Tysklands* — og ikke de andre krigsførende Magters — Nederlag sagdes at have spillet saa ynkeligt Fallit?